Viikate, Odotus

Alle tammen harmaan, luokse vanhan ja viisaan
tyhjn taivaankannen alta toiveet suuret kannan
itsekseni istun, yskiskelen yksin
kohta kolmen tunnin, vaan jospa viel vartin vuotan

Siiven tyngt, siivet kuitenkin

Mustan mielen pyyhkii, puhkuu pois palkein
toivo siipinens, luottamus sulin valkein
kohta kolmen tunnin, neljskin jo niiaa
vuotan viel vartin, vartin verran viile iltaa

Ruskoa vritt taivaankansi tyhjyyttn
kasvoille elottomille

kkilhdn lailla, kuin vain varkain
kertoo riimi rungon, kuoreen kaivettu kirjain
koko kylmn illan, kohta kolmen tunnin
vierellni on hiljaa kivess nimi, jonka tunnen